

Inedita et nuper primum edita.

VI.

Epigrammata Graeca.

19.

Φθέγγεται ἤρεμ' αἰεῖ, γελάει μόρον· ἢ τάχα δώσει
τᾷδε λίθῳ ψυχάν. μορφὰ τόσον δύναται.

Marmor prope Argos anno 1810 una cum aliis a Veli Pascha effossis emptum a Northio, Comite de Guilford. Titulum, a Mauromato Cocyraeo, Academiae Ionicae socio, exscriptum, hoc modo edidit et interpretatus est Stello Doria Prosalendi in Diario Ital. litterat. Patavii 1811 T. XXVIII p. 93.

Φθέγγεται, ἤρεμέει, γελάει μόνον; καὶ τάχα δώσει
τὴν δὲ λίθῳ ψυχάν; μορφὰ τόσον δύναται.

*Parla, s'acqueta, ride sol? o anche presto
Darà anima al sasso? Tanto può la forma.*

Boeckhius in Corp. Inscr. Gr. T. I p. 585 n. 1147 interrogationis signa delet, μόνον metro obesse, μορφὰ secundam male corripere, animadvertit, pro obscuro τάνδε ψυχάν, cum τὴν δὲ ferri nequeat, conjicit τῷδε λίθῳ. Equidem, pace quod Mauromati factum sit, paulo liberius emendavi et *MONON* quidem in *MOPON* mutato genuinum poemati haud sane ineleganti sensum reddidisse mihi videor: neque ἤρεμέει, lapide denuo perspecto, revocatum iri credo. Reliqua Jacobsius meus in litteris ad me datis correxerat, qui praeterea ὅσον volebat pro τόσον. Et *H* si lapis habet, fortasse pro *K* accepit Mauromatus, quod saepe pro *KAI* in marmoribus invenitur. De ἢ τάχα v. Jacobsii Animadv. ad Meleagri ep. 12, v. 5; de feminino λίθος Not. crit. ad Anthol. Pal. p. 137. *ΤΑΙΔΕ* transiit in *TΑΝΔΕ* ut *ΦΩΝΗΙ* in *ΦΩΝΗΝ* Syll. Epigr. Gr. n. 199. Epigramma, quod integrum esse nunc statuo, subscriptum fuisse videtur statuae sepulchrali, quales composui plures in Syll. Epigr. n. 187. Add. Corp. Inscr. n. 1030 ἥτις καὶ μορφὴν ἐτύπωσεν πᾶσιν ὁρᾶν με. Imagines Polybius VI, 53 describit οἰονεῖ ζωσας καὶ πεπνυμένας. Syll. n. 160 εἰκὼν ἀναστήσασά σεν, μορφᾶς τύπον ἔμπνου. Antiochus, Anthol. XI, 412 ψυχὴν μὲν γράφαι χαλεπὸν· μορφὴν δὲ χαράξαι Παδίων. A Platone ep. 15 ianus artificis dicitur κωφῷ θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ. (Pro ἐμβάλλειν πνεῦμα alii χέειν.) Cf. Erinnis Ep. 1. Novum est in nostro commentum, non artificem, sed statuam, quum jam loquatur et rideat, mox ipsam

animam et intimum vitae sensum esse manifestaturam. Simile est quod in Noctem dormientem Michaelis Angeli dictum refert Vasarius T. VI p. 228: *destala, se nol credi, e parleratti.*

20.

Γαῖαν ἐς ὀθνεῖ[την] σ' ἐλθόντ', ἄπορον δὲ κέκευ[θε
ἀ κόνις]. Αργείων, θυμὸν ἀφέντ' ἀπονεῖ.

Argis, in muro destructae ecclesiae, sub anaglypho virum cum puero ante aram repraesentante. Paulo plenius quam Boeckhius n. 1141, ex schedis Fourmonti, edidit Leake. Travels in the Morea Inscr. n. 65. Parum certa est restitutio prioris versus:

ΗΣΟΡΙΝΗΝΤΕΛΘΟΝΤΑ ΠΟΡ... ΔΕΚΕΚΕΥΟ
ΑΡΓΕΙΩΝΘΥΜΟΝΑΦΕΝΤΑΠΟΝΕΙ

Ex OPINHN feci ΟΘΝΙHN. Fourmontus dedit ΣΟΡΗΝΗΝ, omisso in fronte H. Idem pro T ante ἐλθόντα L.

21.

Ὅς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε, Φιλόστρατος ἔστ' ὄνυμ' αὐτῷ,
πατρὶ δὲ τῷ τήνου Δαμοφῶων ὄνυμα.

In columna (*columnar stele*) in Aegina ab Anglo reperta. Titulum proposuit Leake in consessu Societatis litter. Londin. mense Majo 1835 habito.

22.

Ὀνόμα Φιλοκύνητος ἐμοί· τοῖος γὰρ ὑπάρχων
θηρσὶν ἐπὶ φοβεροῖς κραιπνὸν ἔηκα φόνον.

Pergami, in fronte balnei, olim ecclesiae, sub agno anaglypto, quem alienum a titulo esse puto. Descripsit Prokeshius et cum aliis tradidit Societati, quae Friburgi floret, historicae. Ultima non optime legisse videtur ΚΡΑΙΗΝΕΟ-ΚΑΠΟΝ. Litterarum formae rotundae sunt ω, C, simul tamen adest L.

D r u c k f e h l e r.

Σ. 111 Not. I. κοίμισαν. — Σ. 119 Z. 20 l. ὁμοβόλω — Σ. 119 Z. 2 v. u. l. homoiros. — Σ. 168 Not. Z. 7 l. Fragm. 128 b. Σ. 169 Z. 30 l. Αλφειός. Σ. 172 Z. 27 l. streben. Σ. 174 Z. 6 u. 7 l. von den sechzehn Frauen. Σ. 176 Z. 8 l. Αειρινοι. Σ. 180 Z. 21 l. des Visatischen Dyspotion. Σ. 220 Z. 21 l. ὁρῶς. Σ. 228 Z. 23. l. nehmen f. nahmen. Σ. 273 Z. 6 ist sie zu tilgen. Σ. 227 Z. 15. In dem Druckel an Homer bey Plutarch de vita Hom. c. 3 ἀμαυρὰν ἡελίου δόσσαν.